Nr. 5. **Toruń, dnia 24 marca 1928 r.** **Rok VIII.**

POMORSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Adres redakcji i administracji „Pomorskiego Dziennika Wojewódzkiego" Pomorski Urząd Wojewódzki, — Toruń.

Prenumerata kwartalna 3 złote. Cena ogłoszeń: wiersz jednołamowy 60 groszy.

TREŚĆ:

15.

UWAGA DOTYCZĄCA ZMIANY NAZWY DZIENNIKA URZĘDOWEGO WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO.

Zgodnie z artykułem 38 rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej, zmienia się dotychczasowa nazwa niniejszego urzędowego pisma, które odtąd nazywać się będzie: **„Dziennik Wojewódzki"**.

Dotychczasowa numeracja tego wydawnictwa nie ulega jednak żadnej zmianie.

16.

ZESTAWIENIE NIEKTÓRYCH PUBLIKACYJ Z DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

Zwraca się uwagę na następujące publikacje:

Nr. 11 Dz. Ustaw:

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej:

poz. 86 — z dnia 19. I. 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej.

Nr. 12 Dz. Ustaw:

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej:

poz. 93 — z dnia 6. II. 1928 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Nr. 14 Dz. Ustaw:

Rozporządzenia Ministrów:

poz. 102 — Komunikacji z dnia 18 stycznia 1928 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie „Przepisów przewozowych polskich kolei żelaznych".

poz. 103 — Komunikacji z dnia 28 stycznia 1928 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Skarbu, Przemysłu i Handlu, oraz Rolnictwa w sprawie: „Postanowień wykonawczych do przepisów przewozowych polskich kolei żelaznych".

Nr. 15 Dz. Ustaw:

Rozporządzenia Rady Ministrów:

poz. 114 — z dnia 13 lutego 1928 r. o ustaleniu na rok 1928 wykazu imiennego nieruchomości ziemskich, podlegających wykupowi przymusowemu;

poz. 115 — z dnia 13 lutego 1928 r. o ustaleniu planu parcelacyjnego na rok 1929.

Nr. 16 Dz. Ustaw:

Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej:

poz. 119 — z dnia 7 lutego 1928 r. o przymusowym wykupie na cel reformy rolnej nieruchomości ziemskich osób nieobecnych;

poz. 120 — z dnia 7 lutego 1928 r. o wpisywaniu do ksiąg hipotecznych praw własności polskich osób prawnych, kościelnych i zakonnych;

poz. 122 — z dnia 7 lutego 1928 r. o zmianie niektórych kwot pieniężnych ordynacji dla rozjemców, obowiązującej na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego.

Rozporządzenia Ministrów:

poz. 132 — Skarbu z dnia 9 stycznia 1928 r. w sprawie uprawy tytoniu w roku 1928;

poz. 133 — Spraw Wojskowych z dnia 30 stycznia 1928 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa, Przemysłu i Handlu, Robót Publicznych i Skarbu o sposobie ustalenia i wypłaty odszkodowania i wynagrodzenia za zatrzymanie zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów przez formacje wojskowe.

Nr. 17 Dz. Ustaw:

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej:

poz. 141 — z dnia 15 lutego 1928 r. o sposobie lokowania funduszów przez osoby prawa publicznego, fundacje i osoby niewłasnowolne, oraz o sposobie lokowania kaucyj, składanych z tytułu obowiązku publicznego.

Nr. 18 Dz. Ustaw:

Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej:

poz. 151 — z dnia 14 lutego 1928 r. o zmianie ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych;

poz. 156 — z dnia 15 lutego 1928 r. w sprawie wywozu zagranicę złota;

poz. 160 — z dnia 16 lutego 1928 r. o karach za szpiegostwo i niektóre inne przestępstwa przeciw Państwu.

Rozporządzenia Ministrów:

poz. 161 — Rolnictwa z dnia 19 stycznia 1928 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o statucie wzorowym spółek łowieckich;

poz. 162 — Rolnictwa z dnia 9 lutego 1928 r. zwalczaniu raka ziemniaczanego.

Nr. 21 Dz. Ustaw:

Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej:

poz. 179 — z dnia 24 lutego 1928 r. o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa;

poz. 184 — z dnia 24 lutego 1928 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień rozporządzenia Ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 18 czerwca 1921 r. o utworzeniu Morskiego Urzędu Rybackiego w Pucku.

Rozporządzenia Ministrów:

poz. 189 — Poczt i Telegrafów z dnia 16 lutego 1928 r. w sprawie wymiany niezdatnych do użytku znaczków pocztowych;

poz. 191 — Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 27 lutego 1923 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę.

Nr. 23 Dz. Ustaw:

Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej:

poz. 202 — z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli;

poz. 203 — z dnia 24 lutego 1928 r. o wyłączaniu gruntów na cele gospodarstwa leśnego.

Nr. 24 Dz. Ustaw:

Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej:

poz. 205 — z dnia 24 lutego 1928 r. zmieniające i uzupełniające przepisy ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r.;

poz. 206 — z dnia 24 lutego 1928 r. o odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonarjuszów publicznych na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego, nie podlegających przepisom dyscyplinarnym wydanym dla całego obszaru Rzeczypospolitej Polskiej;

poz. 207 — z dnia 29 lutego 1928 r. zmieniające ustawę o mierniczych przysięgłych.

Nr. 25 Dz. Ustaw:

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej:

poz. 221 — z dnia 29 lutego 1928 r. w sprawie zmiany art. 1 rozporządzenia z dnia 30 października 1926 r. o utworzeniu powiatu morskiego w Gdyni.

Nr. 26 Dz. Ustaw:

Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej:

poz. 228 — z dnia 7 lutego 1928 r. o areszcie domowym;

poz. 229 — z dnia 1 marca 1928 r. o uzupełnieniu art. 97 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych;

poz. 232 — z dnia 6 marca 1928 r. o rozgraniczeniu obowiązków opiekuńczych związków komunalnych.

Rozporządzenie Ministra:

poz. 240 — Spraw Wojskowych z dnia 27 lutego 1928 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa, Robót Publicznych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Ministrem Sprawiedliwości w sprawie wykonania art. 9 i 12 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju.

Nr. 27 Dz. Ustaw:

Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej:

poz. 243 — z dnia 14 lutego 1928 r. o użyciu broni przez organa służby bezpieczeństwa publicznego i ochrony granic;

poz. 244 — z dnia 6 marca 1928 r. o zapobieganiu upadłości na obszarze okręgów sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz sądu okręgowego w Katowicach;

poz. 247 — z dnia 6 marca 1928 r. o skutkach naruszenia przepisów przy parcelacji prywatnej;

poz. 249 — z dnia 6 marca 1928 r. o uregulowaniu wywozu kurzych jaj zagranicę.

Rozporządzenie Ministra:

poz. 256 — Sprawiedliwości z dnia 10 marca 1928 r. w sprawie aresztu domowego.

Nr. 28 Dz. Ustaw:

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej:

poz. 257 — z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej.

Nr. 29 Dz. Ustaw.

Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej:

poz. 265 — z dnia 6 marca 1928 r. o opiece nad zabytkami;

poz. 266 — z dnia 6 marca 1928 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych;

poz. 267 — z dnia 6 marca 1928 r. o opiekunach społecznych i o komisjach opieki społecznej;

poz. 268 — z dnia 6 marca 1928 r. o wojskowych zasiłkach wojennych;

poz. 270 — z dnia 6 marca w sprawie uzupełnienia niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań związków samorządowych oraz obligacyj opartych na takich zobowiązaniach.

Rozporządzenia Rady Ministrów:

poz. 275 — z dnia 28 lutego 1928 r. o statystyce zarobków;

poz. 276 — z dnia 2 marca 1928 r. o statystyce produkcji rolnej.

Nr. 32 Dz. Ustaw:

Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej:

poz. 306 — z dnia 16 marca 1928 r. zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa;

poz. 307 — z dnia 16 marca 1928 r. o stanie wyjątkowym;

poz. 309 — z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności;

poz. 310 — z dnia 16 marca 1928 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę;

poz. 311 — z dnia 16 marca 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych.

17.

WYCIĄG Z PLANU PARCELACYJNEGO NA ROK 1929

Wykonując przepis, zawarty w pierwszym ustępie art. 12 ustawy z 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej, ogłaszam niniejszem wyciąg z planu parcelacyjnego na rok 1929, ogłoszonego pod pozycją 115 nr. 15 Dziennika Ustaw z 1928 r.:

Plan parcelacyjny na rok 1929 obejmuje następujące obszary:

I. Grunty państwowe i Państwowego Banku Rolnego w Grudziądzkim Okręgu Ziemskim 7.750 ha.

Na poczet tego obszaru zalicza się 873 ha już rozparcelowanych, pozostaje do rozparcelowania 6.877 ha.

II. Grunty prywatne w Grudziądzkim Okręgu Ziemskim 6.600 ha.

a) 1300 ha w powiatach: morskim i wejherowskim,

b) 900 ha w powiatach: kościerskim i kartuskim,

c) 1400 ha w powiatach: gniewskim, starogardzkim i tczewskim,

d) 700 ha w powiatach: chojnickim, sępolińskim, świeckim i tucholskim,

e) 1300 ha w powiatach: działdowskim, grudziądzkim i lubawskim,

f) 1000 ha w powiatach: brodnickim, chełmińskim, toruńskim i wąbrzeskim.

Toruń, 22 marca 1928 r.

Wojewoda.

18.

WSKAZÓWKI DOTYCZĄCE WYKONANIA PLANÓW REGULACYJNYCH (ZABUDOWY).

Ministerstwo Robót Publicznych zauważyło, że ostatniemi czasy pojawiły się kilkakrotnie w prasie ogłoszenia szeregu zarządów miast, które rozpisują przetargi publ. na wykonanie planów pomiarowych i regulacyjnych. Z treści tych ogłoszeń można wywnioskować, że wymienione zarządy miejskie uważają sporządzenie planu pomiarowego i regulacyjnego za czynności ściśle pokrewne, niemal identyczne, podejmowane z reguły przez jednego wykonawcę mierniczego, na zasadach zwykłej konkurencji cen.

Powyższy stan rzeczy, wynikający z wyraźnej nieświadomości właściwych organów miejskich, uznać należy za niepożądany.

Ministerstwo wyjaśnia, że plan pomiarowy i plan regulacyjny (zabudowania) są elaboratorami, nie mającemi z sobą nic wspólnego, a tem tylko związanemi, że plan regulacyjny może być sporządzony jedynie na uprzednio przygotowanym podkładzie planu pomiarowego. Prace te powinny być wykonywane przez siły fachowe o zupełnie odrębnych kwalifikacjach: plan pomiarowy przez geometrę, lub inżyniera, plan regulacyjny przez architekta urbanistę, lub przez inżyniera urbanistę, w wyjątkowych wypadkach uzdolnienia także przez geometrę urbanistę. Plan pomiarowy opracowuje się według pewnych, ustalonych metod nauki ścisłej, — plan regulacyjny jest pracą kompozycyjną, twórczą. Istota planu regulacyjnego (zabudowy) polega na nakreśleniu wytycznych przyszłego rozwoju miasta, zazwyczaj na okres 20—40 lat.

Plan powyższy powinien czynić zadość potrzebom wszelkiego rodzaju komunikacji, budowlanym, bezpieczeństwa ogniowego, zdrowotnym i estetycznym, przyczem niezbędne jest zapewnienie miejscowości warunków łatwego odwodnienia i zaopatrzenia w wodę oraz przewidzenie niezbędnych przestrzeni zazielenionych i wolnych od zabudowy dla wypoczynku, rozrywki i sportu.

Sieć ulic dostoswana do konfiguracji terenu, rozmiarów oczekiwanego ruchu oraz wysokości zabudowy przyległych gruntów, powinna uwzględniać różnicę pomiędzy arterjami komunikacyjnemi i ulicami t. zw. mieszkalnemi.

Gęstość, wysokość i rodzaj zabudowy oraz rozmiary, parcelację i położenie względem stron świata poszczególnych bloków budowlanych, należy normować według ich przeznaczenia, mając na względzie zapewnienie dostatecznego dostępu światła do budowli, przeznaczonych do stałego przebywania ludzi. Nadto rozplanowanie bloków i parcel, powinno umożliwiać łatwe ich odwodnienie i zaopatrzenie w wodę.

Skoro istota planu zabudowy, jak to wynika z powyższego, różni się zasadniczo od istoty planu pomiarowego, który polega jedynie na graficznem przedstawieniu stanu istniejącego — metody sporządzenia pierwszego różnić się muszą zasadniczo od metod sporządzenia drugiego. O ile tedy przy sporządzeniu planu pomiarowego przetarg cen może być uzasadniony, o tyle przy sporządzeniu planu regulacyjnego jest niewłaściwy.

Ze względu na wadliwy w wielu wypadkach sposób zabudowania miast polskich, wskazanem jest, aby przy odczuwanej już dziś przez miasta potrzebie uregulowania istniejącego stanu rzeczy oraz przyszłego rozwoju budowlanego, sporządzanie planów zabudowy spoczywało w rękach oczywiście wykwalifikowanych.

Plany dla mniejszych niezasobnych miast należałoby oddawać w ręce jednego inżyniera. Plany miast większych — opracowywać w sposób normalny, t. j. powierzyć pomiar geometrze lub inżynierowi, a plan regulacyjny (zabudowy) — urbaniście.

Ogłoszenia w rodzaju wspomnianych na wstępie, powodują dla miast jedynie straty materjalne, gdyż plany wykonane przez siły niepowołane, wywołują nieproduktywne wydatki, trudności przy ich zatwierdzaniu przez Ministerstwo Robót Publicznych, względnie Urzędy Wojewódzkie i niekorzystne zwłoki w wykonaniu zamierzeń budowlanych gmin miejskich.

Nadmienia się również, że o pozyskanie planów regulacyjnych (zabudowy), powinny miasta zabiegać przed ujawnieniem tendencji rozbudowy. W sprawach sporządzenia tych planów zwracać się do znanych sił fachowych, a w razie nieznajomości ich, zasięgać informacji w Dyrekcji Robót Publ. lub w Towarzystwie Urbanistów Polskich w Warszawie, ulica Koszykowa 55, Wydział Architektury Politechniki.

Powyższe wskazówki podaję do wiadomości.

Toruń, dnia 22. lutego 1928 r.

L. dz. VIII. B. 2140/28.

Wojewoda.

19.

OKÓLNIK Nr. 14 W SPRAWIE WYDAWANIA KART ZGŁASZAJĄCYM SIĘ SAMOISTNYM RZEMIEŚLNIKOM Z DNIA 15 LUTEGO 1928 r.

Do

PP. Starostów i Magistratów w Toruniu, Grudziądzu, Chełmży, Chełmnie, Chojnicach, Starogardzie i Tczewie.

Stosownie do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem oraz pisma Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 28 stycznia 1928 r. P. D-140/28, przy zgłaszaniu się rzemieślników o wystawienie im kart rzemieślniczych należy odróżnić dwa wypadki a mianowicie:

1) gdy chodzi o rzemieślników, którzy rozpoczęli samoistnie prowadzić swe rzemiosło przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta o prawie przemysłowem, t. j. przed dniem 15 grudnia 1927 r. i

2) rzemieślników, którzy rozpoczynają lub rozpoczęli samoistnie prowadzić swe rzemiosło po dniu wejścia w życie powołanego wyżej rozporządzenia Prezydenta, t. j. po dniu 15 grudnia 1927 r.

W pierwszym wypadku z uwagi na postanowienia art. 3 ust. 2 uważa się petenta wprawdzie za uprawnionego do prowadzenia przemysłu na podstawie dotychczasowych przepisów, lecz kartę rzemieślniczą wobec wyraźnego postanowienia art. 147 wyda mu władza przemysłowa tylko wtenczas, jeśli z własnej woli o kartę rzemieślniczą wystąpi i przedstawi przy wniosku jeden z dowodów uzdolnienia zawodowego, wyszczególnionych w art. 145 lub uzyskaną w tym względzie od władzy przemysłowej II instancji dyspensę po myśli art. 146. O ile petent tego nie zrobi, to władza przemysłowa nie może mu wystawić karty rzemieślniczej, lecz nie może mu też zabronić dalszego prowadzenia rzemiosła.

W drugim wypadku w całej rozciągłości mają zastosowanie postanowienia art. 144, 145, 146 i 147 Ustawy Przemy-

słowej, a więc petent otrzymuje kartę rzemieślniczą jako uprawnienie do prowadzenia samoistnie rzemiosła, jeśli równocześnie ze zgłoszeniem wykaże przed władzą przemysłową I instancji, że posiada zawodowe uzdolnienie do prowadzenia danego rzemiosła lub dyspensę, uzyskaną od władzy przemysłowej II instancji. O ile petent tej kategorji tego nie uczyni wzgl. karty rzemieślniczej nie uzyska, władza przemysłowa I instancji zabroni mu prowadzenia rzemiosła.

W okresie pięcioletnim po dniu wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem należy uważać za dowód uzdolnienia zawodowego do samoistnego prowadzenia rzemiosła — przy zastosowaniu jednakże art. 146 — także zaświadczenie urzędu gminnego, stwierdzające, że dana osoba pracowała u rzemieślnika, prowadzącego samoistnie swe rzemiosło, bezpośrednio przed zgłoszeniem (art. 144) przez lat pięć (art. 198 ust. 5).

Kuchmistrzowie, których dopiero wspomniane rozporządzenie Prezydenta zalicza do rzemiosła, otrzymać mogą karty rzemieślnicze tylko wtenczas, jeśli otrzymają dyspensę na zasadzie art. 146 i prowadzą samoistnie na swój rachunek zakład, a więc restaurację, jadłodajnię i t. p., gdyż dowody uzdolnienia z art. 145 są dla nich z natury rzeczy niedostępne.

L. dz. VI E 956/28.

Za Wojewodę:
(—) Inż. St. Celichowski,
Naczelnik Wydziału Przemysłu i Handlu.

20.

ZNIESIENIE URZĘDÓW CELNYCH: W. TYMAWA, NOWA KARCZMA I WITKOWO.

Z dniem 29 lutego 1928 r. zwija się urzędy celne w Wielkiej Tymawie (pow. Grudziądz), w Nowej Karczmie (pow. Chojnice) i w Witkowie (pow. Sępólno).

Jednocześnie zamyka się dla ruchu towarowego dotychczasowe drogi celne:

1) Wielka Tymawa — Konradswalde,
2) Nowa Karczma — Neugut,
3) Witkowo — Grunau

z tem, że drogi

a) Nowa Karczma — Neugut,
b) Witkowo — Grunau

pozostają otwarte jako zwykłe miejsca przejściowe dla pasażerów przekraczających granicę bez towarów.

Toruń, dnia 20 lutego 1928 r.

L. dz. II E — 1144/28.

Wojewoda.

21.

KOMUNIKAT DOTYCZĄCY WYWOZU JELIT DO STANÓW ZJEDNOCZONYCH.

Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki wymaga obecnie, aby urzędowe zaświadczenia przy wywozie jelit z Polski do Stanów Zjednoczonych zaopatrzone były obok podpisu i pieczęci państwowego lekarza weterynaryjnego, również w faksymile własnoręcznego podpisu Ministra Rolnictwa: Ministerstwo Rolnictwa reskryptem z dnia 14. II. 1928 r. L. dz. 549-W. I. podaje, że wobec tego należy wywóz jelit do Stanów Zjednoczonych uważać za niemożliwy.

Powyższe podaję do wiadomości w związku z komunikatem moim z dnia 5. VIII. 1927 r. l. dz. II. E. 2835/27 ogłoszonem w Dz. Urz. Wojew. Pomorsk. nr. 26/27 z dnia 27. VIII. 1927 r., poz. 113.

Toruń, dnia 22 lutego 1928 r.

L. dz. VII. B. 1784/28.

Wojewoda.

22.

OGŁOSZENIE O NADANIU INŻ. PAWŁOWI ECKERTOWI W GDYNI TYTUŁU I UPRAWNIEŃ MIERNICZEGO PRZYSIĘGŁEGO.

Zgodnie z art. 8 ustawy z 15 lipca 1925 r. o mierniczych przysięgłych ogłaszam, że dekretem z 3 lutego b. r. l. dz. VIII Nr. 2 — 1610/28 nadałem inż. Pawłowi Eckertowi w Gdyni tytuł mierniczego przysięgłego i złączone z nim prawo wykonywania zawodu; od wymienionego odebrana została przepisana przysięga.

L. dz. VIII Nr. 2—4026/28.

Toruń, dnia 21 marca 1928 r.

Wojewoda.

23.

POWTÓRNE OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W WEJHEROWIE, ZAWIERAJĄCE PLAN SPŁATY 3½% POŻYCZKI OBLIGACYJNEJ Z R. 1885 POWIATU WEJHEROWSKIEGO.

§ 1.

Zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań samorządowych oraz obligacyj opartych na takich zobowiązaniach (Dz. U. R. P. N. 115, poz. 1026) Wydział Powiatowy Wejherowo postanowił przerachować i spłacić w dniu 1 lipca 1927 r. nieumorzoną część 3½% pożyczki obligacyjnej powiatu wejherowskiego z r. 1885, emitowanej w pierwotnej wysokości 420.000 mk.

§ 2.

Przerachowaniu podlegają wszystkie obligacje niewylosowane na sumę 110.800 mk. i wylosowane po 1913 r., a nie przedstawione do zapłaty na sumę 27.300 mk., razem na sumę 138.110 mk., znajdujące się w obiegu w następujących odcinkach:

VI.(czwarta) emisja	Lit. A.	76 szt.	po mk.	1000=	76.000	mk.
„	B.	89	„ „ „	500=	44.500	„
„	C.	88	„ „ „	200=	17.600	„

§ 3.

Obligacje wymienione w § 2 zostaną przerachowane zgodnie z § 2 rozp. Prezydenta z dnia 14. maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 441) według skali 1 zł. = 0,81 mk. na 15% sumy pierwotnej.

Poszczególne więc odcinki zostaną przerachowane:

Lit. A. à 1000	mk. na	185,18	zł.
„ B. à 500	„ „	92,50	„
„ C. à 200	„ „	37,03	„

§ 4.

Przy spłacie kapitału długu zostaną wypłacone zaległe procenty od 1 lipca 1925 r. do 1 lipca 1927 r. w wysokości 3½% w stosunku rocznym, a mianowicie:

od obligacji Lit. A. à 1000 mk.	=	12, 6 zł.
„ „ „ B. à 500 „	=	6,48 „
„ „ „ C à 200 „	=	2,58 „

§ 5.

Ogłoszenie o spłacie pozostałego kapitału długu nastąpi w „Monitorze Polskim", Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego, Orędowniku Urzędowym powiatu wejherowskiego i Orędowniku Urzędowym powiatu morskiego.

§ 6.

Wypłata za przedstawione obligacje łącznie z wypłatą procentów, będzie dokonywaną w Powiatowej Kasie Komunalnej w Wejherowie.

§ 7.

Zgodnie z niniejszym planem zostaną spłacone obligacje, których właściciele nie podpadają pod § 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. N. 42, poz. 441).

Plan przerachowania obligacyj, stanowiących własność obywateli niemieckich, austrjackich, węgierskich i rosyjskich, zgodnie z § 12 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 507) będzie ustalony po ogłoszeniu przez Pana Ministra Skarbu termin rozpoczęcia konwersji tych obligacyj.

§ 8.

Koszta przerachowania nie będą liczone posiadaczom obligacyj.

§ 9.

Rozrachunek z tytułu spłaty kapitału długu procentów i kosztów przerachowania od $3^1/_2$% pożyczki obligacyjnej 1886 r. z powiatem puckim (morskim) zostanie dokonany na zasadach ustalonych w wyroku Sądu Administracyjnego z dnia 26 listopada 1889 r. drogą porozumienia pomiędzy powiatami Wejherowskim i Puckim (Morskim).

Wejherowo, dnia 2 marca 1927 r.

Wydział Powiatowy powiatu wejherowskiego:

Lipski, starosta.

Strożyński. Dąbrowski.

Na zasadzie § 4 rozporządzenia Prezydenta z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań związków samorządowych oraz obligacyj opartych na takich zobowiązaniach (Dz. U. R. P. N. 115, poz. 1026) zatwierdzam plan konwersji i spłaty $3^1/_2$% pożyczki obligacyjnej powiatu wejherowskiego z roku 1885, przyjęty przez Sejmik Powiatowy powiatu wejherowskiego uchwałą z dnia 30 listopada 1926 r., w brzmieniu, nadanem mu uchwałą Wydziału Powiatowego powiatu wejherowskiego z dnia 2 marca 1927 r.

w z. Ministra Skarbu: (—) Grodyński, Podsekretarz stanu.

Zgodnie z uchwałą Sejmiku Powiatowego z dnia 30 listopada 1926 r. podaje Wydział Powiatowy powyższy plan spłaty do ogólnej wiadomości i wyznacza jako termin spłaty obligacyj i kuponów dzień 1 maja 1928 r. Wszystkie osoby, które są obywatelami Państwa Polskiego wzgl. W. M. Gdańska i które posiadają obligacje wymienione w planie spłaty, wzywa się więc do przedłożenia obligacyj i kuponów Wydziałowi Powiatowemu powiatu wejherowskiego najpóźniej do dnia 1-go maja 1928 r. celem zrealizowania. Ogłoszenie niniejsze nie narusza praw, wynikających z § 801 kodeksu cywilnego z dnia 18 sierpnia 1896 r.

Wejherowo, dnia 11 października 1927 r.

Imieniem Wydziału Powiatowego powiatu wejherowskiego:

Lipski.

24.

SPROSTOWANIE OMYŁKI W PIERWSZEM OGŁOSZENIU WYDZIAŁU POWIATOWEGO W WEJHEROWIE POZ. 11 W Nr. 2 DZIENNIKA URZĘDOWEGO.

W drugim ustępie § 2 ogłoszenia Wydziału Powiatowego w Wejherowie, znajdującego się pod poz. 11 nr. 2 Dziennika Urzędowego Województwa Pomorskiego, zaszła omyłka; ustęp ten winien brzmieć poprawnie:

IV. (czwarta) emisja	Lit A.	76 szt.	po mk.	1000=76.000	mk.
	Lit. B.	89	„ „	500=44.500	„
	Lit. C.	88	„ „	200=17.600	„

Czcionkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A. Toruń.